והא בין בין קתני קשיא: אמר מר "ר"מ אומר

פגול וחייבין עליו כרת מכדי כרת לא מיחייב

עד שיקרבו כל המתירין ידאמר מר ירצה

כהרצאת כשר כך הרצאת פסול מה הרצאת

כשר עד שיקרבו כל המתירין אף הרצאת

פסול עד שיקרבו כל המתירין והאי כיון דחשיב

והם בין בין קתני. דמשמע בחחת ולח בשתים: ירלה. פיגול הוח

לא ירלה (ויקרא יט) וכתיב בכשר ירלה לקרבן אשה (שם כב): אף (ב)

פסול עד שיקרבו כל מתירין. בן לא מחייבין כרת על אכילת פסול עד

שיקרבו כל מתירין באותהש) עבודה שהוא מתפגל בה: והאי כיון דחשיב

כו'. ואי קשיא יובקומן ושוחט נמי

לימא דלא מפגל דכי חשיב ין י)בקבלה

איפסול כי זריה מיא בעלמא זריה לאו

פירכא היא דהתם אותה עבודה שפיגל

בה נעשית כולה בקדושתה אבל הנך

הואות יאן חדא עבודה היא: משכחת

לה. דמפגלי כולהו: בד' פרים וד'

שעירים. פר ושעיר פנים וחישב עליו

ונשפך הדם לאחר הזאות פנים והביא

פר ושעיר א׳ להיכל יבן וא׳ למזבח לשבע

הואותיו וכן לקרנות דבכל א' קרבו(ני

מתירין דהא כולם כשרים וא"ל לחזור

ולהזות מן השני בפנים יגן ובמקום

שפוסק הוא מתחיל כדאמרינן במסכת

יומא בפרק הוליאו לו (דף סא.):

לפיגול מרלה. לענין כן הן חשובות

שלא יצא מידי פיגול: מערביו להרנות.

פלוגתא היא בפרק הוליאו לו (שם דף

מ:): הא. דקתני מ"ג כמ"ד מערבין

דם פר ושעיר בשעת יד! ארבע מתנות

דקרנות דמזבח הפנימי: והא. דקתני

מ"ז כמ"ד שון מכל אחד נותן ד'

מתנות ואייתר להו ד': שירים. של כל

ההואות מעכבי אם לא שפכן על יסוד

מזבח החילון והוו להו מ״ח: והא.

דקתני מ"ז כמ"ד שירים לא מעכבי.

ופלוגתא היא בפרק הוליאו לו (יומא

ס:): פיגל יובהולכת. קומן מאי מי

הויא חלי עבודה ופליגי רבנן עד שיפגל

בכל המתיר כלומר אף בהולכת לבונה

או לא פליגי: כקמילה. דהויא עבודה

שלימה דאין קמילה בלבונה:

כהקטרה. מון ופליגי: כל עבודה שאינה

מתרת. כגון הולכה דלא מיעכבא

דחפשר להושיט יון זה לוה: חשובה לפגל עליה בפני עלמה. דליכא למימר

עד שיפגל בכל המתיר דהא לאו מתיר

הוא ואין כח לאחרת לעכב (ד):

שחיטתה אינה מתרת לא בשר ולא

אימורין דוריקה מתירתן: כבא להתיר

דמי. ובעינן עד שיפגל בכל המתיר:

הקדים מולים לערלים. בשחיטת פסח

מיירי דשחט סימן ראשון למולים סימן

שני לערלים: **וקיימא לן.** בפ׳ תמיד נשחט במס' פסחים (דף סג.) יח]. אלמא

בעבודה שאינה מתרת ולא מקדשת

כגון הכא דליכא לחם ישו דתתקדים ליה שחיטה פליגי נמי רבנן: בד"ה.

דמפגלין בעבודת הקומן. והיינו ההיא

ל) זכחים מב, ב) זכחים כח: מב:,
 בחים מב: פח:,
 דיומה מ: זכחים מב: פח:,
 ד) דיומה מ: זכחים מב: כב:
 קיומה מ: זכחים מב:,
 קיומה,
 קסחים סב:,
 ה) [פעמים קב:,

מ) רש"ק מ"ו, ט) כאותה. ל"ק,
י) נ"א בקבלה ושחיטה כו',

בשחיטה או בחבלה איפסל כו'.

ל"ק, ל) בהולכה דקומך. ל"ק, מ) ומ"ד כשר הסבר אין דרד

שיטה מקובצת

6) מיא בעלמא קא מדי. ואיז זה ל) מיא בעלמא קא מדי, וויון זה קרבו כל מתיריו בשלמא לרבנן דאמרי אין מפגלין בחצי מתיר אם כן צריך שיחשוב בכל ההזאות ההי שפיר קרבו כל מתיריו דאין שם פסול אחר רק מחשבה שלא בזמנו זאינו נגמר עד שיפגל בכולן אלא לר״מ דאות ליה מפגלין בחצי מתיר דאות ליה מפגלין בחצי מתיר א"כ כי פיגל בראשונה גמר פיגולו בכך מכאן ואילך כי מדי מיא בעלמא כו': כן בארבעה . מזבח בין הזאה דקרנות להזאות דטיהרו דאינו צריך לחזור ולהתחיל הזאות דמזבח אינו כן . דמשמע ביומא דכל ההזאות דמשמני ביומא דכל ההואות דמובת מדא חשיבי ואם נשפך הרם בין קרנות לשבע או באמצע שבע צריך להתחיל ואפילו למאן דאית ליה ממקום ואפילו למאן דאית ליה ממקום שפסף ותחיל וא"ח א"כד פרים ודי שעירים היכי משכחת לה שעירים היכי משכחת לה ברוצא מדירוני שול יוברים בהזאה אחרונה של מזבח ונשפך הדם שצריך להביא פר ושעיר אחר משום שירים שהיו נשפכיו על מזכח החיצוז וקסכר נשפכין על מזבה החיצון וקסבר שירים מעכבי ופלוגתא היא שירים מאר שירם שירן הכא כיון דגמר כבר כל ההזאות הא לא שירים ניהו כיון זאין צריך להזות עוד כי אם לשפוך דריבא (מ"ד) במס' יומא שאם דריבא (מ"ד) במס' יומא שאם נשפר שורים בורם שיפכה שירים נשפך קודם שפיכת שירים יתחיל השני במזבח להזות הזאה אחת על המזבח והוו להו שירים וא״ת אמאי נקט ד׳ פרים ור' שעירים בב' פרים וב' שעירים סגי וי"ל משום שינויי דרב אשי דובחים דאמר דרב אשי דובחים האמר בראשונה כו' וברביעית וצ"ל שפיגל באחרונה דאל"כ לא קרני מגורי מתיריו והא דקתני פיגל מתיריו והא דקתני פיגל מיניר וקרי ראשונה כו' בגמר כל הזאות מיירי וקרי ראשונה כל הזאות שלפני ולפנים ושניה כל הזאות שלפני הייני מתירי בראשונה כל הזאות שלפני הייני מתירי בראשונה כל הזאות שלפני הייני בראשונה כל הדאות שלפני הייני בראשונה של פרכת וא"ת כיון דכל מ"ג , הזאות מעכבות זו את זו ואם חיסר אחת מהן לאו כלום עביד חיסר אחת מהן לאו כלום עביד א"כ כי פיגל באחת מן הזאות א"ך קרית ליה קרבו כל מחיריו הרי חסר אותה של פיגול וי"ל קרינן ליה חיסרון אותה שפיגל בה "מ"ס מהניא לאקבועי בפיגול לחייב עליו ברצח מחרינן בהרצאת כשר כך הרצאת פסל. עוד בארבעה פרים הורבעה שעירים פ"ה שחוס פר שעיר הזה הזאות פנים ופיגל באחרונה ונשפך פנים ופיגל באחרונה ונשפר פנים ופיגל באחרונה ונשסך הדם וחזר ושחט השני ופיגל באחרונה של היכל ונשסך ופיגל באחרונה ונשסף ושחט פר ושעיר אחרו ונחן די שחט פר ושעיר אחר ונחן די מתניח של קרנוח בשתיקה ולכך ברי פיגל באחרונה די אין (פיגל) קא מדי ולא הוו קרבו כל בדאשונה כי מדי מיא בעלאה מחירין של אותו פר ושעיר מתירון של אותו פר ושעיר מתירון של אותו פר ושעיר מתירון של אותו פר ושעיר מצורו אבל כשמל באחרונה די כמצותו אבל כשפגל באחרונה

בי מדי בהיכל מיא בעלמא קא מדי. הקשה נקונטרס י נקומן ושוחט נמי נימא דלא מיפגל דכי חשיב בקבלה איפסיל וכי זרק מיא זריק בח] ותירן בפ' בית שמאי (זכחים דף מב: ושם) דהתם גזירת הכתוב הוא אבל כאן תירן דהתם אותה עבודה שפיגל בה נעשית כולה

בקדושה אבל הנך הזאות כולהו חדא עבודה ולא קרבו כל מתירי אותה עבודה בקדושתה וקשה דאם כן פיגל בקומץ ולא בלבונה לר"מ אמאי הוי פיגול בחלי מתיר הא חד עבודה לא נעשית בקדושתה וכי מקטיר ללבונה עפרא בעלמא מהטרי וכי תימא משום דהוו ב' מינין אכתי קשה משני בזיכין אם לא נחלק דכיון דבעו שני כלים הוו כשני מינין ור"ת מפרש דבחד מקום פשיטא ליה דלא אחרי׳ חיא בעלחא הוא דקא מדי ס תחילת עבודה כגמר עבודה והכל גזירת הכתוב לבל בשני מקומות בהכי לא איירי קרא ומיא

משכחת לה בד' פרים. פי' בקונטרס פר ושעיר פנים וחישב עליו ונשפך הדם לחחר

בה בפנים פסליה כי מדי בהיכל זו מיא בעלמא הוא דקא מדי אמר רבה משכחת לה יו בארבעה פרים וארבעה שעירים רבא אמר אפילו תימא פר אחד ושעיר אחד לפגולי מרצי ארבעים ושלש והתניא ארבעים ושבע לא קשיא הא כמ"ד ימערבין לקרנות והא כמ"ד אין מערבין בעלמא קא מדי: והתניא ארבעים ושמונה לא קשיא הא כמ"ר "שירים מעכבין הא כמ"ר יו שירים לא מעכבין איבעיא להו פיגל בהולכה מהו אמר ר' יוחנן

הולכה כקמיצה וריש לקיש אמר הולכה הואות פנים: הדרן עלך הקומץ זומא כהקטרה בשלמא לריש לקיש איכא נמי הולכה דלבונה אלא לרבי יוחנן מ"ם אמר רבא קסבר רבי יוחנן זו כל עבודה שאינה מתרת עבודה חשובה היא לפגל עליה בפני עצמה א"ל אביי הרי שחימת אחד מן הכבשים דעבודה שאינה כּוֹ מתירתה ופליגי דתנן שחמ אחד מן הכבשים לאכול שתי חלות למחר הקמיר אחד מן הבזיכין לאכול שני סדרים למחר ר"מ אומר פגול וחייבין עליו כרת וחכ"א אין בו כרת עד שיפגל בכל המתיר א"ל מי סברת לחם בתנור קדוש שחימת כבשים מקדשא ליה והבא לקדש כבא להתיר דמי מתיב רב שימי בר אשי ∞אחרים אומרים הקדים מולים לערלים כשר הקדים ערלים למולים פסול וקיי"ל דבחצי יומתיר פליגי א"ל מי סברת דם בצואר בהמה קדוש דם סכין מקדשא ליה והבא לקדש כבא להתיר דמי תא שמע בד"א בקמיצה ובמתן כלי ובהילוך מאי לאו הילוך דהקמרה לא הילוך דמתן כלי אי הכי במתן כלי ובהילוך בהילוך ובמתן כלי מיבעי ליה הא לא קשיא תני הכי בא לו להקמרה בא לו להולכה מיבעי ליה הא לא קשיא כיון דהולכה צורך דהקטרה היא קרי לה הקטרה אלא נתן יו את הקומץ בשתיקה הוליך מיבעי ליה קשיא: הקמיר שומשום לאכול 🐠 שומשום עד שכלה קומץ כולו רב חסדא ורב המנונא ורב ששת חד אמר פיגול וחד אמר יפסול וחד אמר כשר לימא יו מ"ד פיגול כר"מ ומ"ד פסול כרבגן ומ"ד כשר "כרבי ממאי דלמא עד כאן לא קאמר ר' מאיר התם אלא יו דחישב בשיעורו אבל הכא דלא חישב בשיעורו לא ועד כאן לא קא אמרי רבנן התם אלא דלא חישב ביה בכוליה מתיר אבל הכא דחישב ביה בכוליה מתיר ה"נ דפגיל ועד כאן לא קא אמר רבי התם אלא דלא הדר מלייה מאותה עבודה אבל הכא דהדר מלייה מאותה עבודה הכי גמי דפסיל אלא מ"ד פיגול דברי הכל מאן דאמר פסול דברי הכל מאן דאמר כשר דברי הכל מאן דאמר פיגול דברי הכל קסבר דרך אכילה בכך ודרך הקטרה בכך ומ"ד פסול דברי הכל קסבר י"(אין) דרך אכילה בכך ואין דרך הקטרה בכך והואי לה כמגחה שלא הוקטרה וִמאן דאמר כשר

דברי הכל קסבר דרך הקטרה בכך ואין דרך אכילה בכך: אמרי

ברייתה דמותיב רב החה בר רב הונה לעיל (ע"א): מאי לאו בהילוך ההקטרה. וקתני דלא פליגי רבנן ותיובתא דריש לקיש: הילוך דמקן כלי. כשמוליכו לתחו בכלי הההיא עבודה שלימה היא דאין מתן כלי בעבודת לבולה: חני הכי. בהילוך ובמתן כלי: (6) בא לו להולכה מיבעי ליה-] : הקטיר כדי שומשום. באן כשיעור שומשום וכן עשה עד שהקטיר כל הקומץ וכן בלבונה [מהו] פיגל או לא: כרבי מאיר. דאמר נשם מפגלים בחלי מתיר והכא נמי כל שומשום ושומשום בב! חשיב ליה כחלי מתיר: כרבנן. דאמרי נשםן אין בו כרת אבל פסול הוא: כרבי. דאמר לעיל (דף יד.) אומר אני שזה כשר דאין חלאין מלטרפין: דחישב כשיעורו. שחישב כשיעור הקטרה שלימה ביחד: הכא בגן חישב בכל המחיר. בקומץ ובלבונה חשיב כה"ג כל המתיר: דלא הדר מליים. לשיעור אכילה מאותה עבודה שחישב בכבש האחד ובחלה האחרת ברן השלמה זית ולא חישב לא באותו כבש ולא באותה חלה: מאן דאמר פיגול קסבר דרך בהן הקטרה ככך. והוה ליה מחשב בעבודה כשרה והוי כמקטיר כזית על מנת לאכול זית שירים למחר: ומאן דאמר פסול בין קסבר אין דרך הקטרה בכך.מי ולא פסל מחשבחו אבל דרך הקטרה בכך והקטרה מעלייתא היא בין:

חריפי יר. (ין בכודרה אחת כעין שתי עין, וין בשהט סימן אחד במחשבת חוץ לומנו דריי סבר פיגול ראמאי כי קא שחיט השני עפרא ברלמא קא שחיט וע"כ (כרי"ל) [כר"מ] דאי כרבנן הא בעיא (ו"ל) [כל] המתיר (וחצי סימן) [וסימן אחד] לאו מתיר שלם הוא ואפילו הכי קאמר דאפילו בעבודה אחת לא אמרינן מיא בעלמא ובהזאות נמי עבודה אחת כעין שתי עבודות ופי׳ הר״מ דסבר אילפא דלפיגולו הכי קאמר דאפילו בכודה אחת לא אמרינן כיא בעלמא וכהזאות נמי עבודה אחת כעין שתי עבודות ופיי הריב דסבר אילמא דלפיגולו מרני קמרים שרבו אורה מפרש ברדה מוכם רוב בעלמה לו מרצה למרנים להיב אורה מפרש ברדה מקום כרו קופה להשר מאורה לעילו וקר יון אמרינן היה עום הסבים פסליה כי הדר שופך לשפוך שירים למחר דהיינו בחוץ, שהשירים נשפכים על מזבה החיצון פיגל ואמאי לא אמרינן מכי חשיב בפנים פסליה כי הדר שופך לא פיגל ב) ושמה סביל דה"ב מכחשה בפנים ברבר הנעשה בחוץ לא פיגל ב) ושמא סיל דה"ב מכחשה בפנים בריב בפנים קרי להי ממשב בחוץ בשים בל הוא מושב בפנים קרי להי ממשב בחוץ בשים בל הוא מושב בפנים קרי להי ממשב בחוץ וצ"ע ועד"ל מים להיב בפנים קרי להי ממשב בחוץ בשים בל היו ולהי להיו מים היום להיום ל

כל מה שנעשה באותו פר [קרב] כמצותו עד אותה של פיגול

הגהות הב״ח

ושחיטה כו' דכי חשיב בשחיטה בקבלה איפסל כו'. 5"ק, **ס**) כ מתחלת עבודה לגמר עבוז דמהני גזירת. 5"ק,

(A) גמ' הקטיר שומשום לאכול למחר עד וכו' כולו מהו רב למחר עד וכי 'סנו מהה רכ מסדל: (צ) רש"י ד"יה לף הרצאת פסול: (ג) ד"ה נד" פרים וכו' קרנו כל ממירין: (ד) ד"ה חשובה וכו' לעכב הס"ד ולמ"כ מ"ה שאינה מתרת שויטתם לינה: (ה) ד"ה מתרת שויטתם לינה: (ה) ד"ה ה"ג כל לו:

> מוסף רש"י הורא רנוחוד הקודח

שימה מקובצת (המשר) הולכה אינה מתרת כלל והשתא פריך שפיר דס"ד [דשחיטה] אינה מתרת ומסיק דשחיטה מתרת הדם: ס) מתרת היא ופליגי: ו) תיבות את הקומץ . בשתיקה נמחק: ז] מ״ד פיגול ב. כ. דו די די... ב.ב אימר דשמעת ליה חצי מתיר דאי רבנן דמתניתין הני מילי בחצי מתיר ואכילה שלימה דגזר קומץ אטו קומץ דמנחת זוטא כדאמרינז לעיל. תו״ח: הוי שומשום דבר מסויים כמו סימן אחד של שחיטה דאין דרך הקטרה בכך ואפי׳ לר״י דאמר . לקמן יש הקטרה בפחות מכזית הני מילי חצי זית אבל שומשום ידן בשעת מתן ארבע ותיבת מתנות נמחק: **טו**] כמאן דאמר אין מערבין אלא מכל: מו) כהקטרה היא ופליגי: ו) דאפשר להושיט להו זה לזה ין יהכס. י.... ב וה״ה דמצי למימר רש״י כגון ות"ה דמצי למימר רש"י בנון שחוט בצר המזבח ווריק ליה רדמארינן פ"ק דובחים: פסימן אחד ששני סימנין מחירין הבשר לאכילה אלמא: כיון לחם דתקריש: 9) מבעי להי כיון דלא איירי לעיל בהולכה דהקטיה הס"ר ומה"י אלא נתן בריטו יות איר בריטו "ווויתרי" בריטו יותרי" אלא נתן בריטו יות איר בריטו "ווויתרי" בריטו יותרים בריטו "ווויתרי"

. דקתני נתן את הקומץ בשתיקה

הוליד מיבעי ליה: כ6) כשיעור

א) אולי לייל דאינה מחרם עבודה חשובה היא אף שאינו מחשב בחבירתה והוי כמחשב וכוי: 🚊 לולא דבריו ו"ל י"ל דהשר מקשה מדרבנן דפליגי עליה וס"ל דאף דמחשב בפנים על דבר הנעשה בחוך פיגל ודו"ק: